Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem'in hutbe okurken üzerine yaslandığı bir hurma kütüğü vardı. Minber koyulduğu zaman, bu kütükten gebe develerin iniltisine benzer sesler çıktığını duyduk. Ta ki Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- minberden inerek, elini kütüğe koydu da inilti kesildi.

"Nebî sallallahu -aleyhi ve sellem-'in hutbe okurken onun üzerine yaslandığı bir hurma kütüğü vardı. Minber kurulduğu zaman, bu kütükten gebe develerin iniltisine benzer sesler çıktığını duyduk. Ta ki Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- minberden inerek, elini kütüğe koydu da inilti kesildi. Bir diğer rivayette; "Cuma günü olunca Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- minber üzerine oturdu. Yanında (daha önce üzerinde) hutbe okuduğu hurma kütüğü öyle bağırdı ki neredeyse yarılacaktı." denilmiştir. Bir diğer rivayette de şöyle geçmiştir; "Çocuk bağırışı gibi bağırdı. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- minberden indi. Onu sakinleştirmek için (hurma kütüğüne) sarıldı. Kütük, âdeta sakinleştirilmesi gereken bir çocuğun inlemesi gibi inledi.Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-; "Bu ağaç işittiği zikirden dolayı ağladı." buyurdu.

[Sahih Hadis] [Buhârî rivayet etmiştir]

Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-, hutbe irad etmek için kendisine hurma kütüğünden bir minber edindi. O, (-sallallahu aleyhi ve sellem- hurma kütüğünü bırakıp) onu bir minber ile değiştirince zikri işitmesi sebebiyle hurma kütüğünün sesini ve ağlamasını duydu.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/4927